

Sygn. akt VI U 5/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13/09/2018 r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSR Małgorzata Kryńska - Mozolewska

Protokolant: starszy protokolant sądowy Marzena Szablewska

po rozpoznaniu w dniu 13 września 2018 r. w Warszawie na rozprawie

sprawy z odwołania małoletniej W. W. reprezentowanej przez przedstawiciela ustawowego M. W.

od decyzji W. (...) w W. z dnia (...)znak: (...)

przeciwko W. (...)w W.

o ustalenie niepełnosprawności

1. zmienia zaskarżone orzeczenie w ten sposób, że małoletnia W. W. wymaga stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji;
2. zasądza od pozwanego W. (...) w W. na rzecz małoletniej W. W. reprezentowanej przez przedstawiciela ustawowego M. W. kwotę 90,00 zł (dziewięćdziesiąt złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt VI U 5/18

UZASADNIENIE

Orzeczeniem z dnia (...), nr (...), M. (...) w W. (dalej jako: (...)) nie zaliczył W. W. do osób niepełnosprawnych. Od powyższego orzeczenia przedstawiciele ustawowi W. W. – rodzice – wnieśli odwołanie, w wyniku rozpoznania którego orzeczeniem z dnia (...), nr (...), W. (...) w W. (dalej jako: (...)) uchylił zaskarżone orzeczenie w całości i zaliczył W. W. do osób niepełnosprawnych, jednocześnie w pkt 7 orzeczenia (...) orzekł, że nie wymaga ona konieczności stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji.

(orzeczenie (...) z dnia (...). i orzeczenie (...) z dnia(...) – akta (...))

Od powyższego orzeczenia (...) małoletnia W. W., reprezentowana przez przedstawiciela ustawowego – matkę M. W. – wniosła odwołanie do Sądu. Odwołująca się wniosła o zmianę zaskarżonego orzeczenia w jego pkt 7 poprzez stwierdzenie, że W. W. jest osobą niepełnosprawną wymagającą stałej opieki i pomocy innych osób w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji.

W uzasadnieniu odwołująca podniosła, że małoletnia ze względu na występujące całościowe zaburzenia rozwojowe wymaga ze strony opiekunów wzmożonej, przewyższającej poziom wsparcia należnego zdrowemu dziecku w jej wieku pomocy, co powoduje, że wymaga ona stałej opieki i pomocy innej osoby, bez udziału której nie może samodzielnie egzystować.

(odwołanie – k. 1 - 4)

W odpowiedzi na odwołanie (...) wniósł o jego oddalenie. Organ podniósł, że naruszenie sprawności organizmu małoletniej W. W. nie daje podstaw do stwierdzenia konieczności stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji, z przeprowadzonego badania oraz wywiadu wynika bowiem, że dziewczynka nie wymaga długotrwałej opinii i pomocy w sposób przewyższający wsparcie w porównaniu do rówieśników w tym samym wieku.

(odповідь na odwołanie – k. 21 – 22)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

U małoletniej W. W. rozpoznano autyzm dziecięcy. Małoletnia nie jest w stanie zaspokoić bez pomocy innych osób podstawowych potrzeb życiowych w sposób porównywalny jej rówieśników. Obecnie dominują u niej zaburzenia ze strony rozwoju poznawczego, emocjonalnego oraz komunikacji. Obecność opiekuna jest niezbędna w procesie rehabilitacji oraz edukacji. Ze względu na brak możliwości samodzielnego zaspokojenia swoich potrzeb życiowych dziewczynka wymaga stałej opieki osoby drugiej. Przemawia za tym brak możliwości porozumienia się z nią, nie zgłasza ona żadnych potrzeb dotyczących jedzenia, czy picia, nie spełnia poleceń, nie komunikuje się w sposób werbalny z innymi osobami, nie jest w stanie ocenić jakichkolwiek zagrożeń w życiu codziennym, jak również nie przewiduje konsekwencji swojego działania. We wszystkich czynnościach życia codziennego wymaga asysty drugiej osoby i to zdecydowanie w większym wymiarze w porównaniu z rówieśnikami, jak również z młodszymi dziećmi.

Z powyższych względów w przypadku małoletniej istnieje konieczność stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością jej samodzielnej egzystencji.

(dowód: opinia biegłego psychologa – k. 29 – 32, opinia biegłego neurologa dziecięcego – k. 47 – 48)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o wnioski zawarte w opiniach dwóch biegłych, dopuszczonych w toku niniejszego postępowania – biegłego z zakresu psychologii oraz biegłego z zakresu neurologii dziecięcej. Opinie tych biegłych nie były kwestionowane przez strony procesu, ponadto biegli przeanalizowali też całą dokumentację przedłożoną przy odwołaniu oraz zawartą w aktach (...) i na tej podstawie wydali swoje opinie. Wnioski obu opinii potwierdzają, że zarówno ze względów psychologicznych, jak i neurologicznych małoletnia W. W. wymaga stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością jej samodzielnej egzystencji.

Sąd zważył, co następuje:

Przedmiotem rozpoznania w niniejszej sprawie jest odwołanie od orzeczenia (...) uznającego W. W. za niepełnosprawną.

Przedmiotem odwołania i kwestią sporną było jedynie uznanie przez (...) w pkt 7 skarżonego orzeczenia, że małoletnia W. W. nie wymaga stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością jej samodzielnej egzystencji.

Zgodnie z art. 4a ust. 1 ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych z dnia 27 sierpnia 1997 roku (t.j. – Dz. U. z 2018 roku, poz. 511, ze zm.; dalej jako: ustawa o rehabilitacji) osoby, które nie ukończyły 16 roku życia zaliczane są do osób niepełnosprawnych, jeżeli mają naruszoną sprawność fizyczną lub psychiczną o przewidywanym okresie trwania powyżej 12 miesięcy, z powodu wady wrodzonej, długotrwałej choroby lub uszkodzenia organizmu, powodującą konieczność zapewnienia im całkowitej opieki lub pomocy w zaspokajaniu podstawowych potrzeb życiowych w sposób przewyższający wsparcie potrzebne osobie w danym wieku.

W niniejszej sprawie, jak to już wyżej wskazano, nie było kwestionowane, że małoletnia W. W. spełnia kryteria pozwalające do zaliczenia jej do osób niepełnosprawnych. Kwestią sporną pozostawało jedynie, czy jej stan zdrowia

uzasadnia orzeczenie, że wymaga ona stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji.

W zakresie spornym sąd posiłkował się opiniami biegłych, którzy posiadają specjalistyczną wiedzę z zakresu psychologii i neurologii dziecięcej. Dopuszczeni w toku niniejszej sprawy biegli w swych opiniach zgodnie orzekli, że stan zdrowia małoletniej i ogólnie oceniany poziom jej rozwoju uzasadnia uznanie, że wymaga ona stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością jej samodzielnej egzystencji.

W szczególności biegli podkreślili, że małoletnia nie jest w stanie sobie samodzielnie poradzić w podstawowych czynnościach życia codziennego. Sąd podzielił wnioski zawarte we wskazanych opiniach biegłych. Sąd miał ponadto na uwadze, że (...) w toku postępowania nie kwestionował tych opinii, ani też nie przedstawił żadnych dowodów przemawiających przeciwko wnioskom wynikającym z owych opinii. Sąd uznał więc, że małoletnia wymaga stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością jej samodzielnej egzystencji. Oznacza to, że w pkt 7 orzeczenia (...) z dnia (...), nr (...), powinno być wskazanie „wymaga”.

Mając na uwadze powyższe Sąd orzekł jak w sentencji wyroku, uwzględniając odwołanie.

W kwestii kosztów postępowania Sąd orzekł na podst. art. 98 KPC oraz §9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U 2015.1800).

Zarządzenia

(...)